

**2009. június 18-án benyújtott kereset — Európai
Közösségek Bizottsága kontra Lengyel Köztársaság**

(C-223/09. sz. ügy)

(2009/C 233/03)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: O.Beynet és M.Kaduzczak)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a villamosenergia-ellátás biztonságát és az infrastrukturális beruházások védelmét célzó intézkedésekről szóló, 2006. január 18-i 2005/89/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis azok elfogadásáról nem értesítette a Bizottságot — nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésének határideje 2008. február 24-én lejárt. A kereset benyújtásának napján az alperes még nem fogadott el minden, az irányelv átültetéséhez szükséges rendelkezést, vagy legalábbis arról a Bizottságot nem értesítette.

⁽¹⁾ ABL L 33, 22. o.

**2009. június 24-én benyújtott kereset — az Európai
Közösségek Bizottsága kontra Lengyel Köztársaság**

(C-228/09. sz. ügy)

(2009/C 233/04)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: D. Triantafyllou és A. Stobiecka-Kuik)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság — mivel az „opłata rejestracyjna” (nyilvántartásba vételi díj) összegét bevonja a személygépjármű értékesítésére, Közösségen belüli beszerzésére vagy behozatalára Lengyel-

országban kivetett hozzáadottérték-adó adóalapjába — nem teljesítette a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv ⁽¹⁾ 78., 79., 83. és 86. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a jelen keresettel azt kifogásolja, hogy a Lengyel Köztársaság a nyilvántartásba vételi díj összegét bevonja a hozzáadottérték-adó adóalapjába, amikor a nyilvántartásba nem vett személygépjárművek értékesítésére, Közösségen belüli beszerzésére vagy behozatalára e tagállamban kerül sor.

A Bizottság véleménye szerint a jelen ügyben vitatott lengyel adó/díj és a C-98/05. sz. *De Danske Bilimportører* ügyben kérdéses dán adó/díj között alapvető hasonlóság van. Az utóbbi ügyben a Bíróság úgy döntött, hogy a vonatkozó adó/nyilvántartásba vételi díj nem vonható be a hozzáadottérték-adó adóalapjába.

A Bizottság azon az állásponton van, hogy a lengyel nyilvántartásba vételi díj kivetésének mechanizmusa az ugyanazon gépjárművet a nyilvántartásba vétele előtt érintő több egymást követő ügylet esetében azt mutatja, hogy e díj a lényegét tekintve adó/nyilvántartásba vételi díj, nem pedig az értékesítésre kivetett adó, ahogyan erre a Lengyel Köztársaság hivatkozik. Az adóalany ugyanis a nyilvántartásba vételi díj összegét levonhatja a fizetendő adó összegéből. Ezt azt jelenti, hogy az előzetesen felszámított adó levonásának rendszere révén az adót/díjat végül is csak egyszer vetik ki.

A Bizottság a Lengyel Köztársaság érvével szemben azt hozza fel, hogy az eladó, az, aki a Közösségen belüli beszerzést eszközöli, vagy a gépjármű importőre felelős a nyilvántartásba vételi díj megfizetéséért, nem pedig azon személy, akinek a nevére a gépjárművet nyilvántartásba veszik.

⁽¹⁾ HL L 347., 1. o.

**A Najvyšší súd (Szlovákia) által 2009. július 3-án benyújtott
előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Lesoochranárske
zospupenie VLK kontra Ministerstvo životného prostredia
Slovenskej republiky**

(C-240/09. sz. ügy)

(2009/C 233/05)

Az eljárás nyelve: szlovák

A kérdést előterjesztő bíróság

Najvyšší súd

Az alapeljárás felei

Felperes: Lesoochranárske zospupenie VLK

Alperes: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Elismerhető-e, hogy az 1998. június 25-i Aarhusi Egyezmény 9. cikke, és nevezetesen annak (3) bekezdése a nemzetközi szerződésekhez kötődő közvetlen alkalmazhatósággal (self executing effect) rendelkezik, figyelembe véve e nemzetközi szerződés által kitűzött fő célt, azaz a keresetjogi jog hagyományos fogalmától való eltávolodást, és a nyilvánosság vagy az érintett nyilvánosság számára az eljárásban a fél jogállásának a biztosítását, tekintettel arra, hogy az Európai Unió, bár 2005. február 17-én csatlakozott az említett nemzetközi egyezményhez, a végrehajtásához szükséges közösségi intézkedéseket nem fogadta el?
2. Elismerhető-e, hogy jelenleg a közösségi jogrend részét képező Aarhusi Egyezmény 9. cikke, és nevezetesen annak (3) bekezdése a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának értelmében véve közösségi jogi közvetlen alkalmazhatósággal vagy közvetlen hatállyal rendelkezik?
3. Az első vagy a második kérdésre adott igenlő válasz esetében az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdése az e nemzetközi szerződésben kitűzött fő célra tekintettel értelmezhető-e úgy, hogy a „hatóságok [aktusai]” kifejezés alatt a határozat meghozatalát jelentő aktus is értendő, ami azt eredményezi, hogy a nyilvánosságnak az igazságszolgáltatás igénybevételére vonatkozó lehetősége magában foglalja a hatóság azon határozatának vitatásához való jogot is, amelynek jogellenessége a környezetre gyakorolt hatásában rejlik?

A Verwaltungsgericht Halle (Németország) által 2009. július 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Günter Fuß kontra Halle város

(C-243/09. sz. ügy)

(2009/C 233/06)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Halle

Az alapeljárás felei

Felperes: Günter Fuß

Alperes: Halle (Saale) város

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 22. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti hátrányos helyzetet objektív vagy szubjektív módon kell értelmezni?
2. Fennáll-e a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett hátrányos helyzet, ha egy beavatkozási feladatot ellátó tisztviselőt a munkaidő felső határának jövőbeli betartására irányuló kérelme alapján akarata ellenére egy

másik, túlnyomórészt belső szolgálatot igénylő beosztásba helyeznek át?

3. A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett hátrányos helyzetként kell-e értelmezni az alacsonyabb fizetést, ha az áthelyezés révén a kedvezőtlen időszakokra (éjszaka, vasárnapok és munkaszüneti napok) eső szolgálat ideje és ezáltal az ilyen szolgálatért mint fáradságos munkáért járó pótlék nagysága is csökken?
4. A 2. vagy 3. kérdésre adandó igenlő válasz esetén: az áthelyezés révén keletkezett hátrányos helyzet ellensúlyozható-e az új beosztás előnyei, mint például a rövidebb munkaidő vagy továbbképzés útján?

⁽¹⁾ HL L 299., 9. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.

2009. július 3-án benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-244/09. sz. ügy)

(2009/C 233/07)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: R. Lyal és W. Mölls meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság — mivel az Einkommensteuergesetz (a jövedelemadóról szóló német törvény) 7. §-ának (5) bekezdése szerinti degresszív értékcsökkenési leírást a belföldön található épületekre korlátozta — nem teljesítette az EK 56. cikkből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset tárgyát a német Einkommensteuergesetz azon rendelkezései képezik, amelyek az ingatlanok adójogi kezelésénél előírt, úgynevezett degresszív értékcsökkenési leírást — vagyis a leírási időszak első szakaszában a lineáris leírási kulcsnál magasabb leírási kulcs alkalmazását — a belföldön található épületekre korlátozzák.

A belföldön és a külföldön fekvő ingatlanok eltérő kezelése sérti a tőke mozgás EK 56. cikk által biztosított szabadságát. Az